Mir

Vidačić, Vanesa

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Academy of Arts and Culture in Osijek / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku**

Permanent link / Trajna poveznica: https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:251:824675

Rights / Prava: In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.

Download date / Datum preuzimanja: **2024-03-29**

AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU U OSIJEKU

THE ACADEMY OF ARTS AND CULTURE IN OSIJEK

Repository / Repozitorij:

Repository of the Academy of Arts and Culture in Osijek

zir.nsk.hr

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

dabar

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU OSIJEK
ODSJEK ZA VIZUALNE I MEDIJSKE UMJETNOSTI
PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA KULTURA

VANESA VIDAČIĆ

MIR

ZAVRŠNI RAD

MENTOR: izv.prof.art. Vladimir Frelih
SUMENTORICA: Ana Petrović, ass

Osijek, 2020.

Sadržaj

1.Uvod.....1
2. Dokumentarni film.....2
3. Film.....4
3. Filmska izražajna sredstva.....5
3.1. Kadar 6
3.2. Filmski plan 7
3.3. Kut snimanja 8
3.4. Pokret kamere 9
3.5. Montaža 10
5. Zaključak 13

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU U OSIJEKU

IZJAVA O AKADEMSKOJ ČESTITOSTI

kojom ja_____ potvrđujem da je moj _____rad
diplomski/završni

pod naslovom _____

_____

te mentorstvom _____

rezultat isključivo mojega vlastitog rada, da se temelji na mojim istraživanjima i oslanja na objavljenu literaturu kao što to pokazuju korištene bilješke i bibliografija. Izjavljujem da niti jedan dio diplomskog rada nije napisan na nedopušten način, odnosno da nije prepisan iz necitiranog rada, pa tako ne krši ničija autorska prava. Također izjavljujem da nijedan dio ovoga završnog/diplomskog rada nije iskorišten za bilo koji drugi rad pri bilo kojoj drugoj visokoškolskoj, znanstvenoj ili radnoj ustanove.

U Osijeku, _____

Potpis

_____

Sažetak

Ovaj rad bavit će se analizom dokumentarnog filma kako kroz teoriju tako i kroz praktične aspekte. Izvedbom dokumentarnog filma, koji prikazuje specifične situacije stvarnog života ljudi starije dobi, odlučila sam prikazati temu mira. Tema mira opisuje psihološko stanje ljudi na pomalo melankoličan način. Film se sastoji od pretežno statičnih kadrova koji isto tako sudjeluju u vizualizaciji teme.

Radnja samoga filma utemeljena je na svakodnevnim aktivnostima koje su sveprisutne u jednom primitivnom načinu života. Teorijski dio rada obradit će dokumentarni film, filmska izražajna sredstva te usporedbu filma pod temom mira. Praktični dio rada bavit će se snimanjem i montažom filma. Tijekom snimanja bit će potrebno obratiti pažnju na kadrove i tehničke vrijednosti, dok se montaža temelji na cjelokupnoj izvedbi filma uz pravilan odabir snimanih sekvenci.

KLJUČNE RIJEČI: dokumentarni film, kadrovi, montaža, snimanje.

KEYWORDS: Documentary, frame, editing, recording

1.Uvod

Živimo u svijetu u kojem se sve užurbano odvija, napreduje i prolazi. Moderni način života nameće nam i brzi tempo koji je u današnjici neizbježan te nastojimo živjeti u skladu s njim. Puno puta nađemo se u situacijama u kojima ne uspijemo uskladiti svoje obaveze, a sve je to rezultat gužve i užurbanog tempa zbog kojeg ne stignemo kvalitetno rasporediti svoje vrijeme i uživati u životu. Zbog toga među populacijom sve češće vlada nezadovoljstvo, napetost i stres. Cilj svega je zapravo pronaći svoj mir te raditi ono što nas ispunjava. Kako postajem starija, shvaćam koliko je bitno provoditi vrijeme sa starijim osobama. Ne samo da možemo puno toga naučiti, već možemo i spoznati prave vrijednosti života. Sve je prolazno pa tako i život. Zbog toga vrijeme trebamo cijeniti i crpiti sva njegova bogatstva koja nam može pružiti. Starije populacije su, najvjerojatnije svojim iskustvom, došle do spoznaje o istinskoj vrijednosti života. Iz tog razloga možemo primijetiti da su njihove životne radnje uglavnom fokusirane na neke njima značajne aktivnosti. StaračkI život odvija se usporeno, a rutina je u njihovom životu vidno izražena. Uglavnom imaju usađene navike bez kojih njihov dan ne bi mogao započeti. Moji baka i djed, otkako su u mirovini, žive jednostavnim i mirnim životom. Samim time za njih užurbanost ne postoji. Za sve imaju vremena, a ponajprije za sebe, što je ujedno i najbitnije. Mir je za njih postao utočište u svakodnevnom životu te iz toga i proizlazi motivacija za ovaj rad. Kako provodim vrijeme u njihovom domu tako proizlaze inspirativne scene i motivi, koji su me potaknuli na kreativno izražavanje. Odlučila sam ga prikazati kroz temu mira u kratkom dokumentarnom filmu. Radnja koja se odvija u kratkom dokumentarnom filmu prikazana je kroz zbivanja koja ne zahtijevaju poseban fizički napor, već zadovoljstvo koje baka i djed posjeduju.

Napredovanjem umjetnosti napredovao je i film pa tako film kao medij vizualne komunikacije postaje najznačajniji medij današnjice. Film nam u isto vrijeme prenosi sliku i ton te stvara iluziju stvarnosti. Moć filma izrazito je jaka jer navodi gledatelje da percipiraju svijet na određene načine bilo to svjesno ili nesvjesno. Prenošenje informacija filmom ovisi o njegovoj konstrukciji organiziranja, sadržaju, složenosti te cjelokupnosti. Dokumentarni film ima moć iznošenja stvarnih i realističnih događaja, što je zapravo presudno za ovaj dokumentarni film. Pojam mira je vrlo širok pojam, jer nema jasne i sažete definicije za njega pa tako o miru vjerojatno svatko ima drugačiju definiciju i stajalište. Ipak, u ovom filmu mir je prikazan kao psihološki sklad, spokoj te unutrašnje zadovoljstvo koje baka i djed pružaju jedno drugome, a ujedno i sami sebi.

2. Dokumentarni film

Tematski ga definira Mikić: „dokumentarni film je onaj filmski uradak koji se tematski i sadržajno oslanja na događaje u zbilji. Za razliku od igranog filma, njega ne obilježava izmišljeni, uprizoreni, namješteni i inscenirani događaj, već zbiljski događaj prikazan u zbiljskim, društvenim, prirodnim i životnim tijekovima“.[1] Kako bih što vjernije prikazala život bake i djeda, odlučila sam se upravo za dokumentarni film. Kroz temu mira, prikazujem njihov stvarni život te osnovne radnje koje se odvijaju u njihovoj svakodnevici. U ovom dokumentarnom filmu prikazala sam njihov mir kao takav što ne postoji užurbanost, stres, napor, već je sve bazirano na određenom načinu života na koji su oni navikli, a radnje koje su prisutne ne zahtijevaju prevelik fizički napor. Kao što je i sama stvarnost bogata različitim pojavama tako su i bogati dokumentarni filmovi. Zbog njegove višestruke namjene razlikujemo i više vrsta koje možemo razlikovati po temi, namjeri i uporabi. Postoje temeljne vrste dokumentarnog filma: „činjenični film (prikazivanje događaja, reportaže, odnosno nadogradnja snimanog događaja), namjenski film (obrazovni film), popularno-znanstveni film, promidžbeni film (od političke propagande, do reklamnih filmova), antropološki film (život pojedinca, sredina)“. [1] Moj dokumentarni film svrstala bih između činjeničnog, antropološkog te pod jakim utjecajem eksperimentalnog filma.

Za razvoj dokumentarnog filma bitno je spomenuti i braću Lumiere, koji su ga razvili već u samim počecima kinematografije. Svaka vrsta umjetnosti razvila se u odnosu na svoj izvoran oblik i namjenu pa izuzetak nije bio ni dokumentarni film. Mikić tvrdi: „Dokumentarni filmovi su u početku prikazivali činjenično stanje. Gledatelj je na taj način postao sudionikom prikazanih zbivanja. Postepeno, redatelj i snimatelj žele nadograditi snimljeni događaj te ga komentiraju na svoj autorski način“. [1] Socijalni problemi, odnos okoline i pojedinca te odnosi ljudi, nisu teme koje su prvi put obrađene u dokumentarnom filmu, ali u ovakvom obliku prvi put su naglašene i istaknute samostalno. Upravo tako je i za povijest hrvatskog filma zaslužan Poljak Stanislaw Noworyta i njegova snimka šibenske luke iz 1903.godine. Jasno je da ovaj film nema nikakvu definiranu radnju, ali je Noworyta uspio osvjedočiti i zabilježiti trenutak koji ima povijesnu vrijednost i danas. Iako nakon Drugog svjetskoga rata nastaju filmovi, kojima su teme uglavnom bazirane na određene pokrete i tragedije koje je rat povukao za sobom, vrlo brzo će i u ovom smislu dokumentarni film dobiti novu dimenziju gdje će se veći fokus staviti na pojedinca i njegov rad sa snažnim naglaskom na vizualni filmski jezik.

Dakle, u ovom dokumentarnom filmu naglasak nije samo na filmskoj narativnoj formi, već snažni učinak ima vizualni filmski jezik.

Slika 1, Prvi film u povijesti, izlazak radnika iz tvornice, braća Lumier, izvor https://images.app.goo.gl/usy3ZtGy73pfajx99

3. Film

Krešimir Mikić pojašnjava definiciju filma sljedećim: „ Film (engl. Film - tanka kožica, opna, membrana, koprena, maglica, tanak sloj) elastična je, prozirna, bezbojna i perforirana podloga obično od triacetata celuloze ili poliestera na kojoj je nanesena fotografska, na svjetlo osjetljiva emulzija, odnosno željezni oksid koji služi za snimanje zvuka. Moguće je također reći da je to filmski uradak nastao snimanjem na filmsku vrpcu i koji se kasnije projicira kinoprojektorom.“ [1] Upravo razvoj filma omogućio je jasnu vizualizaciju stvarnosti. Danas nam je film prisutan u svakodnevici. Ono što film razlikuje od same snimke je to što film ima svoju fabulu u kojoj se gradi neko očekivanje koje se zatim ispuni na bilo koji način. Snimka, za razliku od filma, nema određeni tok. Očito je da je film složeno područje i da ga se može sagledati iz više kutova. Mikić teoretizira: „ On je istovremeno osobno doživljajni i društveni fenomen, kulturni i gospodarski, elitan i populističan, zahtjevan i zabavan…Stoga film kao medij promatramo kao sredstvo filmskog priopćavanja (izvještavanje, izražavanje). Riječju masovni medij koristimo se pak stoga što se tehnike širenja masovne kulture (radio, tisak, film, televizija, video) temelje na činjenici da pojedinci ili manje grupe odašiljaju svoje poruke mnoštvu i brojnoj publici.“[1] Također, film je jedan od najmoćnijih medija samim tim što kroz svoju namjenu koristi vizualni filmski jezik te izražaj slike i zvuka, što uvjerljivije može upotpuniti emociju gledatelja i masovnije širenje. Tijekom vizualizacije dokumentarnog filma kroz temu mira, odlučila sam se izraziti kroz filmski medij, kako bi široj publici prikazala mir na način kako ga ja doživljavam.

3. Filmska izražajna sredstva

Osim što nam je poznata doživljajna strana filma, film je moguće opisati i kroz filmska izražajna sredstva. Jednostavnije rečeno, filmska sredstva filma bili bi načini na koji kamera vidi određenu građu filma i prizore ispred objektiva. Temeljna filmska izražajna sredstva Mikić iznosi sljedećim redoslijedom: „kadar, okvir, objektiv, filmski plan, kut snimanja, pokret kamere, osvjetljenje, crno-bijeli film i film u boji, zvuk, preobrazba pokreta, filmske spone (interpunkcije), montaža, scenografija, kostimografija, maska i gluma.“ [1] Kako bi film bio u potpunosti kvalitetan, vrlo je bitno obratiti pažnju na filmska izražajna sredstva i bez kojih nije moguće izvesti vizualizaciju dokumentarnog filma, određenog videa ili filma, kako kroz teoriju tako i kroz praktične aspekte.

Iako ovaj dokumentarni film prikazuje starinski način života, trudila sam se što više prikazati boje koje daju vedrinu filmu. Također film sadržava kadrove koje sam isključivo ubacila zbog kontrasta boja. Prema temi mira, zvuk u filmu prati radnju koja se događa. Surov i izvorni zvuk upućuje na temu jer osim zvuka određene radnje prisutni su šumovi tišine koja upravo asocira na mir. Radnja filma se odvija preko dana te je osvjetljenje utemeljeno na dnevnom svijetlu. Iskoristila sam dnevno osvjetljenje kako bih što manje ometala aktere. Zbog takvog načina snimane sekvence su oštrije i jasnije vidljive. Kako je ovo dokumentarni film, nisu bili potrebni glumci, kostimografija, već je sve osnovano na stvarnosti i autentičnosti koja je prisutna u filmu.

3.1. Kadar

Kadar bi primjerice bio osnovni izlagački dio svakog filma odnosno svaka jedinica filma, kako u tehničkom tako i u izražajnom smislu. „Najmanji mogući kadar je pojedinačna snimka na filmskoj vrpci, bez obzira na to može li ju ljudsko oko uspjeti percipirati ili ne. Kada bi o kadru govorili u vremenskom smislu, mogli bi ga izraziti kao neprekidan i kontinuirani vremensko-prostorni niz određenog prizora.“ [1] Kako bi se kadar jasno definirao, potrebno mu je pažljivo odrediti potpuni sadržaj kroz koji će se izraziti. Uz to, potrebno je odrediti vrijeme i način na koji će biti predstavljen. „ S obzirom na stanje/kretnju kamere, kadrovi mogu biti statični (kada se kamera ne pomiče) i dinamični (kada se kamera pomiče).“[4] U ovom dokumentarnom filmu, snimani su dugi i statični kadrovi, koje sam koristila kao temelje za montažu te samu izvedbu filma. Stanje kamere ovisi o radnji koja se zbiva, primjerice ako želimo prikazati dinamičnu scenu (npr. izbijanje tuče, sportske scene), koristiti ćemo dinamični kadar, dok za nešto mirnije scene koristimo statičan kadar, kao primjer navela bih svoje kadrove koji su u ovom slučaju statični upravo zbog toga što daju jasan prikaz mirnoće, staloženosti, harmonije, koja opisuje samu temu i radnju filma. Podjele prema stanju kamere, razlikujemo i podjelu prema duljini trajanja kadra. Podjelu takvih kadrova iznosi Mikić: „Tako razlikujemo kratke i duge kadrove. Valja razlikovati mjernu duljinu od doživljaja duljine. Ne postoji pravilo koji ćemo kadar nazvati kratkim, a koji dugim…Sigurno je međutim da kratki kadrovi i te kako djeluju na gledaočeve emocije, dok dugi kadrovi djeluju nekako realističnije (zbivanje kao da se odvija pred kamerom u neprekinutom slijedu, bez montažnih intervencija).“ [1] U potpunosti se slažem s Mikićevom tvrdnjom, pojedini kadrovi mogu imati kratku mjernu duljinu, dok upravo njihov sadržaj može biti monoton te na taj način ostavljaju drugačiji dojam trajanja. Kroz montažu vrlo je bitno obratiti pažnju na trajanje kadra te kako ih povezati u cjelinu. U cjelokupnoj izvedbi filma kombinirala sam duge i kratke kadrove, no tijekom snimanja svi kadrovi su bili dugi, koje sam u montaži po potrebi kratila, ovisno o mojoj procijeni trajanja.

3.2. Filmski plan

„Plan (od fr. "le plan") prikazuje plohu, ravninu i udaljenost. Ovaj element može se promatrati kao udaljenost kamere od snimanog objekta ili skupine objekata. Ujedno se može promatrati i kao udaljenost kako je gledatelj doživljava gledajući te objekte na platnu ili ekranu. Naposljetku, može se promatrati kao udaljenost snimanog objekta od kamere, što se postiže stavljanjem kamere na određenu udaljenost, uporabom pogodnog objektiva ili kombinacijom jednog i drugog.“ [4] U izradi ovoga filma, usredotočila sam se na plan snimanja te stvorila naglasak na one bitnije naracije prisutne u životu bake i djeda, također udaljenosti ima posebno važne psihološke aspekte koji mogu stvoriti određenu percepciju kod gledatelja. Kadrovi koji su bliži, fokusiraju nas više na detalje te samim time nas upućuju da je nešto „bitnije“, od onoga što je snimano iz daleka i prikazuje određenu cjelinu. Tako su u ovom dokumentarnom filmu prisutni kadrovi koji prikazuju mjesto same radnje, dok u bližem fokusu su prikazane radnje na koje stavljam naglasak pa tako u nekim kadrovima akcent je na rukama koje su sastavni dio svakog fizičkog rada. U svojoj knjizi „Film u nastavi medijske kulture“ Mikić je napravio osnovnu podjelu planova: „Prva grupa planova su planovi prostora. To je total koji ima potplanove, a to su polutotal (nešto uži plan) i veliki – daleki total (što je širi plan od totala)…Druga grupa planova su planovi radnje ili akcije. To je srednji plan…Sljedeći planovi su planovi osobe ili lika. To su bliži i krupni plan.“[1] Svaki od ovih planova mora na određen način (koji mu „norma“ nalaže) prikazati određenu „veličinu“ koju dramaturgija zahtjeva, odnosno gledateljima na što bolji način približiti „bitno“ i „manje bitno“.

3.3. Kut snimanja

„Odnos kamere prema objektu naziva se rakurs (od fr. "raccourci" - skraćen; "raccourcir" - skratiti, zbiti, stisnuti).“ [4] Prema kutu snimanja razlikujemo dvije osnovne podjele rakursa, a to su: gornji rakurs i donji rakurs. Najsažetija definicija glasila bi: „Gornji rakurs je kamera iznad snimanog objekta, a donji rakurs je kamera ispod snimanog objekta.“ [4] Mnogi će među sobom za ove rakurse koristiti izraze poput ptičja perspektiva (gornji rakurs) i žablja perspektiva (donji rakurs). Jednako tako, puno puta ćemo zbog kuta snimanja moći naglasiti određenu poziciju, odnosno koliko je netko presudan ili ključan. U ovome filmu kut snimanja ima znatnu ulogu, stoga sam tijekom snimanja obratila pažnju da je pretežno donji rakurs prisutan. Na takav način snimanja, lica nisu prisutna u kadrovima, upravo iz razloga što sam nastojala prikazati fokus na određene fizičke aspekte radnji koje provode baka i djeda u njihovom svakodnevnom životu.

3.4. Pokret kamere

Kada se govori o vrstama kadrova, kadar može biti statičan ili dinamičan, ovisno o tome stoji li kamera ili je u pokretu. U Mikićevom radu stoji: „Pokretna kamera je u funkciji redateljskog i snimateljskog stila te jedno od specifičnih i temeljnih izražajnih sredstava koje pripada samo filmskoj umjetnosti“. [1] Pomoću pokretne kamere u filmu možemo dobiti percepciju za prostorom, elementima u prostoru, ali ponajviše pratiti likove i njihove pokrete u vremenu. Osim toga, postoje različite tehnike kojima se prizori mogu zabilježiti, a to su: „ panorama, vožnja kamere, kranski pokret kamere, kamera iz ruke itd“. [1] Statična kamera, za razliku od dinamične, omogućuje vizualno lakše komponiranje kadra. „Ovakva vrsta izražaja se koristi kada se želi prikazati neka konkretna radnja koja će na nešto sugerirati i razviti kod gledatelja različite psihološke vrijednosti. Retorički pojačan efekt dobiva se u duljim kadrovima, kada se zbog izostajanja drugih informacija gledatelj usredotoči upravo na statičnost kamere“. [5] Iako je ovaj dokumentarni film bio sniman kamerom iz ruke, pokušala sam izbjeći svaki pokret kamere te na taj način stvoriti što autentičniji prikaz radnje u statičnim kadrovima, koji su presudni za temu mira.

3.5. Montaža

„Filmska montaža (franc. Montage – sastavljanje, sklapanje, namještanje) način je povezivanja kadrova kako bi se ostvarila neka izlagačka cjelina. Upravo montaža pokazuje da je film sekvencijalna umjetnost i umjetnost slijeda“. [1] Montaža je jedan od temelja filmske umjetnosti jer ona sklapa cijeli tijek radnje i objedinjuje ga u jednu cjelinu.

Što se tiče montaže u ovome filmu, kombinirala sam statične te duge i kratke kadrove u kojima se odvija bazična radnja. Duge kadrove sam kratila ukoliko je bilo potrebno. Zatim sve sklopila u određenom tijeku radnje i spojila u jednu cjelinu. Tijekom montaže bilo je vrlo bitno obratiti pažnju u kojem smjeru će se odvijati sami tijek događanja. U ovom slučaju film počinje s kadrom koji prikazuje bunar, zatim gdje baka pije vodu, isto tako kadrovi s vodom se ponavljaju u više navrata, primjerice kapljice vode u bunaru, kadar koji se nalazi na početku te na kraju filma zbog sklada koji mi je odgovarao tijekom montaže kako bi lakše sklopila određenu cjelinu. Bunar i voda simboliziraju život i čistoću, što upravo i je ključno za temu mir. Također, u montaži i snimanju nastojala sam obratiti pažnju na boje koje su prikazane u pojedinim kadrovima. One, u ovom slučaju, daju prikaz svjetline i vedrine u određenom zbivanju. U montaži je bitno da redatelj odredi jasne kadrove pomoću koncepta i vremena te da odbaci sve što je suvišno kako bi pronašao pravi kontinuitet. U prošlosti je postojalo puno više restrikcija pomoću kojih se oblikovao, odnosno montirao film, no danas je tehnologija omogućila slobodniju montažu. Zato u suvremeno doba, s pristupačnijom tehnologijom, više nije potrebno izričito slijediti restrikcije. Osim kadrova, ključnu ulogu u montaži također ima zvuk, koji je podređen svakom kadru. Zvuk u filmu ostavljen je u izvornom, sirovom obliku, jer na jasan način prikazuje zbilju kakvu sam htjela prezentirati. Iako je u nekim dijelovima filma prisutan šum koji jednostavno nisam mogla izbjeći, trudila sam ga kroz montažu što više utišati. Općenito je zastupljen u kadrovima koji prikazuju radnju koja se odvija u tišini, primjerice kada baka štrika.

Slika 2. Kadar iz filma Mir

Slika 3. Kadar iz filma Mir

Slika 4.Kadar iz filma Mir

Slika 5. Kadar iz filma Mir

5. Zaključak

Dokumentarni film je uradak koji se temelji na događajima iz stvarnog života. Nije bitna samo klasična narativna filmska forma, već i vizualni filmski jezik. Realistični prikaz zbilje daje jasnu vizualizaciju stvarnosti. U današnje vrijeme film je postao glavni medij prijenosa vizualne komunikacije. Isto tako, jedan je od najvjernijih medija, jer komunikaciju stvara kroz prikaz slike i tona. Općenito za film, pa tako i dokumentarni, važnu ulogu ima simbolika određenih elemenata kao što su snimanje, montaža, osvjetljenje, zvuk i ostala filmska izražajna sredstva. Izradom dokumentarnog filma prošla sam kroz većinu navedenih filmskih elemenata. Upravo modernizirani način život me potaknuo na samo razmišljanje o temi te vizualizaciju istoga. Starije generacije još uvijek žive prema svojim navikama jednostavnog života. Zato, upravo ovaj dokumentarni film predstavlja jedan takav život, gdje je naglasak na autentičnim i periodičnim radnjama koje navode na temu mira. Iako mir kao psihološko stanje nema određenu definiciju što zapravo jest, u ovom slučaju prikazan je mir kao psihološki sklad i spokoj u dokumentarnom film kako ga ja osobno doživljavam. Za razliku od igranog filma, u kojem je potrebno ulagati novac za scenarij i pripremu glumaca, dokumentarni film može se izvesti bez prevelikih priprema. Ponekad je za izvedbu potrebna samo autentična forma pojedinca. Dakle, kako je sve bazirano na stvarnosti, koncept i motivacija su jedino utjecali na razvoj dokumentarnog filma za koji sam se odlučila. Iako na prvi pogled izgleda jednostavno te iskrene i spontane trenutke ponekad je i teže prikazati, a da se pritom dobije pozornost gledatelja.

Naziv filma: Mir, 08:12 min, HD video (1080x1920), 16:9, boja, ton, 2020.

Literatura

[1] Krešimir Mikić, Film u nastavi medijske kulture, Zagreb, Educa, 2001.

[2]https://filmska.lzmk.hr/natuknica.aspx?ID=4173-*Filmska enciklopedija, mrežno izdanje.* Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2019. (Pristupljeno 15.9.2020.)

[3]https://hrvatskiporebiblog.wordpress.com/medijska-kultura/267-2/utemeljitelji-filmske-umjetnosti/ - Utemeljitelji filmske umjetnosti (Pristupljeno 14.9.2020.)

[4]http://projekti.unipu.hr/filmovi/osnovni%20elementi%20filma.pdf-Osnovni elementi filma, (Pristupljeno 14.9.2020.)

[5] https://filmska.lzmk.hr/natuknica.aspx?ID=4897-*Filmska enciklopedija, mrežno izdanje.* Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2019. (Pristupljeno 15.9.2020.)

[6] Ulrih Gregor, Enno Patalas, Istorija filmske umetnosti, II deo, zvučni film, Sfinga – Beograd 1998.

[7] http://www.hfs.hr/hfs/zapis_clanak_detail.asp?sif=393 Ante Peterlić, Zapis, 2003. (Pristupljeno 15.9.2020.)